

POWIESZAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet powieszali się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zadać sobie śmierć przez powieszenie (o wielu):

W połączeniu szeregowym (1): CiekPotr 42 cf Zwrot.

Zwrot: »sami się powieszać«: Iedni pomárli, drugich wywołano, trzeci Sámi fię powieszáli [!]
CiekPotr 42.

Formacje współrdzenne cf WISIEĆ.

MC